

[Poul Nielson]

dansk sanktionspolitik som muligt over for Den sydafrikanske Republik.

Svend Andersen (Rosk. a.) (FP):

Forslaget er skinhelligt, og det er hyklerisk indtil det absurde. Der findes vel her i verden mindst 40 eller 50 lande, der overtræder menneskerettighederne. Nogle lande er værre end andre. Sydafrika hører vel til i den mildeste tredjedel, hvis man skal vurdere slemhedsgraden.

Men hvordan kan det så være, at man gerne fordømmer Sydafrika, men på den anden side giver støtte i form af langvarige kreditter m. v. til lande, der på en lang værre måde overtræder menneskerettighederne? Jeg skal ikke påstå, at jeg kender alle verdenspolitikens krinkelkroge, men man kunne f. eks. forestille sig, at man gjorde det, fordi man havde brug for at have en prügelnabe, som man ligesom kunne bruge til at stive sin egen renhed af med og ligesom derigennem vise, hvor hæderlig man selv er.

En anden ting er, som også nævnt af andre, at de sanktioner, man indtil nu har gennemført over for Sydafrika, har været stort set totalt virkningsløse. Tager man f. eks. våbenembargoen, så er der for mig ingen tvivl om, at den er helt virkningsløs. Dels har Sydafrika jo en stor egenproduktion af våben, dels er der stor sandsynlighed for, at Sydafrika, måske via Schweiz og Østen, er i stand til at købe næsten alle de våben, de ønsker sig. Med andre ord, det hele er åbenbart en gang snak uden indhold.

Ser man på dette forslags enkelte dele, viser hykleriets grimme ansigt sig igen og igen med al ønskelig tydelighed. F. eks. foreslår man, at Elsam ikke må købe kul i Sydafrika. Hvad vil det betyde? Det vil sandsynligvis betyde, at Elsam herefter skal købe kul i Polen, som overtræder menneskerettighederne på en langt værre måde. F. eks. bliver man skudt, hvis man forsøger på at forlade landet, medens man i Sydafrika trods alt kan få lov til at forlade landet. I Polen er regeringen valgt af Sovjetunionen. I Sydafrika er regeringen trods alt valgt af nogle millioner mennesker. I Polen kommer man ikke for en dommer, hvis man begår politiske forseelser, man bliver bare straffet. I Sydafrika kommer man for en domstol, og i nogle tilfælde har FN oven i købet haft mulighed for at følge

retssagens forløb. Sådan kan man blive ved, men mon ikke alene disse forhold viser, at forslagsstillerne ikke har fremsat dette forslag ud fra en berettiget harme over krænkelsen af menneskerettighederne, men simpelt hen ud fra et skinhelligt, selvrosende forsøg på at pudse deres egen glorie?

Forslagsstillerens sande ansigt kommer ligeledes frem i forslaget punkt 4, hvor man foreslår et forbud mod, at folk rejser til Sydafrika. Forslaget er efter min mening en krænkelse af menneskerettighederne. Efter min opfattelse må folk selv bestemme, hvor de vil rejse hen. Hverken hr. Gert Petersen eller jeg skal bestemme, hvor de skal rejse hen. Jeg betragter det som en fundamental menneskerettighed, at menneskene selv kan bestemme, hvor de vil rejse hen.

Men her ser vi vel simpelt hen den fundamentale forskel mellem hr. Gert Petersen og mig. Jeg ønsker at virke for at stoppe brudene på menneskerettighederne, og hr. Gert Petersen er bare en hykler, der tilsyneladende ikke engang viger tilbage for selv at foreslå brud på menneskerettighederne.

Hvis der endelig er nogen, der skal roses for at føre en nogenlunde konsekvent politik for menneskerettighederne, må det være præsident Carter. Han har ved flere lejligheder sagt, at menneskerettigheder ikke kun er noget, der vedrører personer, der bor i bestemte lande, det er noget, der vedrører personer over hele jordkloden. Det vil sige, at det altså også gælder folk, der bor i kommunistiske lande. Desværre, synes jeg nok, var det en noget uetisk opførsel, man så fra EFs udenrigsministre i sommeren 1977, da de ligesom forsøgte på at irttesætte Carter, da han gjorde opmærksom på, at menneskerettigheder er noget, der gælder for alle jordens mennesker.

Jeg synes altså, at man skal kæmpe for menneskerettighederne, og det skal man gøre både i Latinamerika, i alle de forskellige lande i Afrika, i Østeuropa, Vesteuropa, Asien og også i Danmark.

Selv om man vel ikke skal blande penge og moral sammen, skal jeg til slut ikke undlade at gøre opmærksom på, at forslaget gennemførelse vil betyde nogle flere arbejdsløse i Danmark og en forringelse af Danmarks betalingsbalance, samtidig med at det vil være med til at forringe levevilkårene for den sorte befolkning i Sydafrika.